

גנזי מלכים



גנזים ציצים ופרחים על פרשיות השבוע משולחנם ומשנתם של רבותינו חכמי תימן זיע"א

גליון מיוחד לאור נגיף הקורונה ל"ע

פרשת אחרי מות - קדושים גליון כ"א

תובנות בפרשה

במשנת הגאון רבינו שלמה קורח זצ"ל



מאמר מיוחד לימי ספירת העומר בענייני שנת חינוס

הייתי רוצה לדבר על שנת חינוס השגור יותר בפי הכל ובספרים, אבל בהתבונני בהגדרת המושג שנת חינוס, אני צריך עמקות ומאמץ גדול כדי לבודד מושג זה עד השיתין, מבלי שיעלו הבנות אחרות לו שאין נכונות, לכן מצאתי יותר לנכון לתת שם לנושא שברצוני לדבר עליו בשם שנת הבריות.

ואקדים לבאר במושג שנת חינוס, ביומא (ט' ע"ב) נאמר, מקדש שני שהיו עוסקין בתורה ובמצוות וגמילות חסדים מפני מה חרב, מפני שנת חינוס שהיתה בו, ללמדך ששקולה שנת חינוס כנגד ג' עבירות, עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים, ע"כ. הבה נתבונן בלשון, כשאנו אומרים שנת חינוס, אנו שומעים שיש שנאה שאינה חינוס, והכונה היא אינה לשכור ראובן כדי שישנא את שמעון, אלא שיש לו טענה אמיתית לשנאתו שגרם לו נזק, או שביזהו וכל דבר הצקה הקיימות בעולם, על פי הדין אין היתר לשנאה גם אם אינה חינוס, מ"מ זאת כנראה אין בכוחה להחריב מקדש.

שנת חינוס אם כן, היא ללא סיבת הענשה או נקמה או מרירות בלב, וא"כ מדוע אדם יקום בבוקר וישנא חבירו. מצינו בהלכות שבת, כל המקלקלים פטורים חוץ מחובל בחבירו ואע"פ שאינו צריך לדם היוצא מן החבלה חייב, מפני נחת רוחו שהרי נתקרה דעתו ושככה חמתו והרי הוא כמתקן ואע"פ שאינו צריך לדם שהוציא ממנו כלשון הרמב"ם פרק ה' הלכה ה', ופרק י' הלכה י', ע"ש, ואין כאן המקום לפירוש פרטי ההלכה, אך למדנו שיש מצב שמנוק יש חשבון הנאה עצמית של המחבל, התענוג של החבלה, הרגעת נחת הרוח מעצם המעשה עצמו גם בלי תועלת חיצונית.

לכאורה גם זאת אינה שנת חינוס אם השונא שונא כדי להרגיע עצמו ולהוציא עצבונו, יתכן שהוא חינוס לאיש הנשנא, אבל כלפי השונא אינו בחינוס, ועל כן לע"ד לא היו רבותינו בתלמוד קוראים לזה שנת חינוס, אם לא היתה פשוטה כמשמעותה המלולי שתכלול גם שנאה גם בלי הנאה כל שהיא לשונא ולא רק מסיבת האיש השונא, והיא שנאה לשם שנאה, שחיתות כזו של שנאה יכולה להחריב מקדש ולהפיל כל זכות של תורה מצוות וגמ"ח.

ואם היא מחריבה בית מקדש של כלל ישראל ותקוותו, בודאי שכוחה להחריב ביתו הפרטי של האדם, וכמו שנאמר בשבת ל"ב, ב'. תניא רבי נחמיה אומר, בעוון שנת חינוס, מריבה רבה בתוך ביתו של האדם ואשתו מפלת נפלים, ובניו ובנותיו מתים כשהם קטנים, ע"ש. וחלילה לחכמי הגמרא שיעלו בכתב דברים שאינם מוחשים וקיימים ואם משהו עדיין לא נפגע מזה או שתפילתו כל יום מתקבלת או שאינו כדאי לעבור יסורין שכלאה, ובורן היודע נסתרות, מ"מ ישמח ויודה לבורא עולם שהוא ניצל מזה. (כאן הרב זצ"ל מאריך עוד לבאר העניין).

ולאחר עיון והבנה זאת, זוהי שורש ועוצמת שנת חינוס שהביאה לחורבן בית מקדשינו וגלות עם ישראל שעד הלום אנו בצרות ממנו, וזכורני לפני למעלה משלושים וחמש שנים שיחת מוסר בליל תשעה באב בהיכל ישיבת פוניבז' ע"י מ"ו הגאון מפוניבז' הגר"ש כהנמן זלה"ה שבתוך כלל כל עומק דבריו גם אמר בקול בוכים: טועים החושבים שאבל וצום תשעה באב הוא על מה שאירע ועל מעשה שהיה, חורבן בית המקדש הוא עד היום. אנו סובלים תוצאותיו יום יום ושעה שעה. הבה נצייר לנו לולי נחרב בית המקדש, הרי כל מה שאירע במשך אלפיים שנה:

- א. לגלות לכל תבל. ב. לסבול גירושים והשפלה, הרג רצח והשמדה. ג. הבעיות הקשות שיש לנו בא"י, מוקפים ע"י ארצות רבות המנסות להשמידנו ח"ו מתחת שמי ה'. ד. הבעיות הפנימיות שיש לנו זה ספרדי וזה תימני וזה אשכנזי. ה. השמות המשונים שיש לכל אחד, והרי אז כל אחד היה נקרא שמעון הגלילי ראובן איש ירושלים, חיים איש צרדה, לוי התמנתי וכו' וכו'. ו. בעיות כלכלה ופרנסה לא היו קיימות הרי כל אחד היה יושב לבטח איש תחת נחלת אבותיו, וזה רק מבחינה גשמית וכלכלית. גם מבחינה רוחנית לו לא היה חורבן:
- א. לשכת הגזית היתה קיימת והלכה פסוקה לכולם. ב. נביאים מפי א-ל עליון ידעו לגלות כל דבר ולהדריך העם בלי פוצה פה. ג. שכינה שרויה ומקדש לכפר עון יחיד ועון ציבור.

כל זה אנו חסרים וסובלים היחיד והציבור בא"י ובכל מקום בעולם. אם כן חורבנו עומד וניצב הורס ומזיק ומחריב בכל עת וכל שעה. הרי אומר אבלותינו היום על החורבן הממשיך להתדרדר בכל עת ועת, וגם להחריבנו סיבותיו קיימות וגם חדשות, כלומר, שנת חינוס הולידה חורבן המקדש, וחורבן המקדש הוליד עוד שנת חינוס גם מסוג אחר. ואין לנו אלא לצפות לרחמי שמים לגאולת הכלל והפרט לבוא משיח צדקינו בכל רגע ורגע אכ"ר, עד כאן בערך מקצת תורף הדברים שאפשר להעלות מזכרון כ"כ רחוק. (זאת אמרתי)

תובנה בפרשה



שאלות ותשובות



דבר המאורות



פתגמי אורייתא



ספר התורה של עם ישראל להצלה מנגיף הקורונה

להצלה הדחופה לעם ישראל מנגיף הקורונה!

מיזם אדיר ומיוחד מבית 'המאורות' בהכוננת מרגן ורבנן עיני העדה שליט"א

כל הפרטים והעדכונים לחצו כעת כאן

מוקד ההרשמה לרכישת חלק בספר התורה
 חייגו כעת: 03-506-76-08
 sm3088885@gmail.com

חדש במאורות

בית ההוראה העולמי לקהילות קודש תימן
בראשות מרנן ורבנן שליט"א

שאלות ותשובות משולחנם של רבני בית ההוראה שליט"א

**בתקופת הקורונה שחושש מלטבול כלים במקווה,
האם מועיל להפקיר הכלים ע"מ לפוטרום מטבילה או לא?
מאת הגאון רבי איתמר הלוי מחפוד שליט"א**

שאלה: בתקופה הזאת עם נגיף הקורונה, כאשר מקוואות הכלים במקומות רבים בארץ ובעולם סגורים, בד בבד עם פחד ודאגה בלב רבים מלטבול הכלים במקוואות הכלים כדת וכהלכה. האם מועיל להפקיר את הכלים החדשים בפני שלושה אנשים - כמו שכנים, כגון דרך המרפסת (כמובן לא קרובי משפחה הפסולים לעדות) או בדיעבד גם בפני בני משפחתו. האם עיצה זאת מועילה לפטור את הכלים מטבילה או לא?

תשובה: דעתי היא דלא מהני ההפקר, דמה שייך לומר שמפקיר חוזר וזוכה בו ומשתמש בו כבשלו, ואף אם מתכוין במפורש שלא לזכות בו, מנא לן דמהני כהאי גוונא, הא משתי מש בו כבשלו, ולא גרע ממשכונא כמפורש בשו"ע (סימן ק"כ סעיף ט'). ואמנם הערמה בדאורייתא מהניא באופנים מסוימים, אך מכל מקום היינו דוקא במקום שיש בה צד אמת, כבמקום שאין לו יכולת להטביל הכלים משום שהוא נמצא בשבת ושכח לטובלם, או שאין לו כעת מקווה לטובלם וכדומה, בזה כתבו הפוסקים בהדיא דמהני להקנות לגוי (ראה שו"ע או"ח סימן שכ"ג סעיף ז', ויו"ד סימן ק"כ סעיף ט"ז), שעל ידי הקנאה גמורה לגוי והוא נותן לישראל רשות להמשיך להשתמש בזה, שוב יש בזה הערמה דמהניא. משא"כ במי שמפקיר כליו על מנת להיפטר מן הטבילה, בזה נראה שהואיל והוא ממשיך לנהוג בו מנהג בעלים כבימים ימימה, לא שייך בזה הפקר כלל.

וכ"ז מפורש הוא בדברי רבינו מנוח בספר המנוחה (הלכות לולב פרק ח' הלכה ב') לגבי אתי רוג של טבל, שהקשה אמאי לא יוצא בו ידי חובתו הלא הוא ראוי לאכילה, שאפשר שיפקיר נכסיו. ותירץ, דכי אמרינן דהפקר פטור מן המעשר, הני מילי קודם שבה לו חיוב מעשר, אבל לאחר שבה לו חיוב מעשר תו לא פקע בהפקר, זאת מאחר שהוא עצמו חוזר וזוכה בו הרי הוא מגלה בדעתו שהפקרו אינו הפקר כלל ועיקרו. וז"ל, ואי בעית אימא, דהפקר כי האי גוונא לאו הפקר הוא לפטור מן המעשר, כדאמרינן המפקיר את כרמו ולמחר השכים וצרו, חייב בפרט ובעוללות. והכא נמי כיון דאיהו הדר וזכי ביה גלי אדעתיה דהפקרו לאו הפקר הוא, עכ"ל. וכל זה כמבואר, מפני שאין לסמוך על הפקר אף בשעת הדחק.

גם בשו"ע (סימן שכ"ג סעיף ז') פסק דיש אוסרים להטביל כלי חדש הטעון טבילה בשבת וירא שמים יצא את כולם ויתן הכלי לגוי במתנה ויחזור וישאלנו ממנו, ואין צריך טבילה. ולכאורה למה לחפש גוי ולא נתנו עצה יותר פשוטה להפקיר את הכלי, אלא על כרחך דלא מהני הפקר, דהרי אין הבדל בין הפקר בשבת לנתנית מתנה ואם התירו לתת מתנה בשבת לצורך למרות שסתם כך אסור, עיין במרדכי (ביצה סימן תרע"ו) ובמג"א (סימן ש"ו ס"ק ט"ו), הוא הדין הפקר. ובכלל גבי הפקר יש הסבורים שאינו אלא סילוק ולא הקנאה, ואין איסור להפקיר בשבת, עיין למאירי במגן אבות (סימן י"ח) וריטב"א (שבת קכ). ושער המלך (הל' לולב ח', ב') ואכמ"ל.

ודוחק לומר דחושש שמישהו אחר יזכה בו מההפקר, דאדרבה כאן נותן לגוי מתנה גמורה ויהיה חלוט של הגוי, ואם מיירי בגוי אוהבו, א"כ הכא נמי יפקיר בפני אוהביו כהא דירוש' למי (שביעית ט', ד') ולומר דמירי במתנה על מנת להחזיר, לא משמע כן וגם אינו פשוט דמהני מתנה על מנת להחזיר לפטור מטבילת כלים דנהי דקמ"ל מתנה ע"מ להחזיר והיא מתנה ע"י בגמי (קידושין ו:); מ"מ לא הוי כמעשה שהיה דמהאי טעמא כלים שאולין פטורין מטבילה כיון דלא הוי כמעשה שהיה במדיין כדאיתא בגמ' (ע"ז עה:). וכן נראה כונת רבינו החיד"א בברכ"י (ס' תקט"ג) שכתב דבעי ליתן לגוי מתנה גמורה ע"י. ועיי' בפרי תואר (ס' קכ סקט"ו) שכתב בפשיטות דמהני מתנה ע"מ להחזיר, ובשו"ת כתב סופר (או"ח סי' סא ד"ה וזאת תורת) עלה ונסתפק בזה אי מהני מתנה ע"מ להחזיר לפטור מטבילה, ותלה זה במחלוקת אם מתנה ע"מ להחזיר הוא קנין לשעה או קנין עולמית ונשאר שם בצ"ע לד"נא.

גם מפורש במהרי"ל דיסקין (קונטרס אחרון סימן קל"ו) שהוא מקור העצה הזו, דלא מהני כה"ג אלא אם כן יזכה בו אחר והוא ישאל ממנו, אבל למפקיר עצמו לא מהני להפקירו ולכוין שלא לזכות בו וראיה מהמג"א (סימן י"ג סק"ח) דהא התירו למי שנודע לו בשבת שהציצית שלו פסולה והוא בכרמלית להמשיך ללכת עד שיגיע לביתו דגדול כבוד הבריות, הרי יש תקנה לזה שיתן לאחור הציצית במתנה ויחזור וישאלנו לו ואז פטור מציצית כמו גבי טבילת כלים, ותירץ המג"א דמדברנן חייב בציצית כיון שנראה כשלו כמו טלית שאולה לאחר ל' יום שחייבת דנראית כשלו ובתחילה רצה לדמות זה למשכון שנתן הגוי דחייב כיון דנראה דעתו לשקועיה ביד הישראל, ויש לדחות דשאני דהתם סו"ס יש לו בעלים גוי דני ראה שדעתו לשקועיה משא"כ בהפקר שאין לו בעלים ע"י. אבל באמת מנא ליה שצריך דעת הגוי הא כיון דהישראל לא קני המשכון כמפורש במג"א (סימן תמ"א סק"ו) א"כ סגי במה שדעת הישראל לשקע בידו, וא"כ גם בהפקר הגם שאין לו בעלים ואין שיעבוד עצם מה שמשקע המשתמש בידו זה חשיב נראה כשלו ומחייב בטבילה.

ועוד נראה לענ"ד דכה"ג הוא חיוב מדינא, דמעולם לא חשיב כלל "הפקר" ולא יצא מרשותו כלל כה"ג שמתכוין לחזור ולהשתמש בו ועושה בו כבשלו ונוהג בו מנהג בעלים, ואין זה רק כהערמה שנראה כשלו ושאינו ממתנה לגוי שמוציא את הכלי מרשותו על ידי שנתנו לגוי ויש עליו שם בעלים אחרים. ודברי המנחת שלמה (ח"ב סימן ס"ו אות ט"ז) הם בשעת הדחק וגם זה רק בגדר צידוד ואפשר ולא הכריע כלום שם בזה ע"י. ועכ"פ לא זכר שר כלל מדברי רבינו מנוח, ולכן העיקר דלא מהני ולא מידי וכהכרעת המהרי"ל דיסקין.

**האם יש לחזור על כל הפרשיות שלא נקראו בציבור?
האם מותר להתגלה ולהסתפר השנה בימי העומר או לא?**

**מאת הגאון רבי אוריאל חוברת שליט"א
רב הישוב נחילאל וחבר ביה"ד מטה בנימין**

שאלה: השבוע כשחוזרים להתפלל במניין ביום השבת, האם חוזרים על כל הפרשיות שלא קראו או לא?

תשובה: ראיתי עתה את שאלותכם והנני להשיב וכדלהלן: מאחר ולשאלה זו יש אריכות דבר רים ולדעת מהר"ם מינץ (סימן פה) אין קוראים בשלושה פרשות, והשבת היא שבת תזריע מצורע, ולכן לשיטתו אינו יכול להשלים פרשת שמיי וכ"ש גם פרשת צו שאינו משלים מהטעם שלא מציינו בשום מקום שיקראו בשלושה פרשות (סדרות). וכ"כ הכנסת הגדולה בהגהות טור (סימן רפב), ע"י"ש.

אמנם רבים מהפוסקים חולקים על דבריו. הנה באליה רבה (סימן קלה סעיף ב) הביא בשם הגהות מנהגים שכתב, שדברי מהר"ם מינץ לא נראה בעיניו. ואפילו אם בטלו דהיינו שלא קראו בתורה שנים או שלושה שבתות, יקראו כל הפרשיות שביטלו בפעם אחת, ע"י"ש. וע"ע בשו"ע סימן קלה סעיף ב ברמ"א. ובמשנה ברורה (שם ס"ק ו והלאה), נראה מדברי שנוטה להחמיר כדעת האליה רבה ומגן גבורים, שלעולם צריכים להשלים מה שבטלו ולא קראו משבתות העבר, ע"י"ש, ודלא כמהר"ם מינץ. וכ"כ בכף החיים (סימן קלה ס"ק ה והלאה) להביא עוד פוסקים דס"ל שיקראו כל הפרשיות שחיסרו, ע"י"ש. וכן הוא דעת רוב הפוסקים, וכן עיקר ההלכה ולמעשה.

אמנם כל זה דוקא שכל הציבור או רובו של אותו בהכנס"ם או חצר לא קרא בשבתות העבר, אבל אם רובו שמעו את פרשיות צו ושמיי ע"י המניינים שהיו בחצירות הבתים, אין היח"ד דים משלימים. ובכל מקרה אם עלול להיות מחלוקת בציבור, שיש כאלו שיטענו שהם כבר שמעו את הפרשיות של שבתות העבר, לא יתקוטטו ח"ו, אלא מפני השלום ילכו למקום אחר ששם משלימים את כל מה שחיסרו. וכשמשלימים הציבור את הפרשיות שחיסרו, יעלה הכהן מאותה הפרשה שהחיסרו ועד שלושה פסוקים מפרשת תזריע, וע"ע בביאור הלכה (שם ד"ה קריאה), וכ"כ בכף החיים שם.

האם מותר להתגלה ולהסתפר השנה בימי העומר או לא?

שאלה: השנה שרבים לצערינו לא הספיקו לגלח את שער הראש או הזקן קודם החג, מפאת מגיפת הקורונה והסגר בו היינו שרויים, וכן לא היה מצוי ספרים כמעט, האם מותר להסתפר בימי העומר, בראש חודש אייר או בימי ו' למנהגינו - כבשעת הדוחק עתה?
תשובה: לגבי תספורת: מי שלא הסתפר תספורת הראש לפני הפסח, מחשש נגיף הקורונה, יש להקל לו להתספר עד ר"ח אייר ועד בכלל, והוא ע"פ דברי שו"ת הרדב"ז (חלק ב סימן תרפז) שכתב, על מה שנהגו להתספר בראש חודש אייר אם הוא מנהג הגון או לא. השיב בזה"ל, אנא עבידנא עובדא בנפשאי ואני מסתפר כל חדש ניסן ור"ח אייר וכן נהגו רוב העולם, והטעם כיון שהם אסורים בהספד ובתענית אין אבילות זה שהוא תלוי במנהג, נוהג בהם, וכן כתבו בשם התוספות. ומה שכתוב בבית יוסף שמנהג זה הוא בטעות אינו נכון כלל, דאפילו לדין שאין אנו נוהגין איסור התספורת אלא עד ל"ג לעומר, מ"מ ר"ח אייר בכלל האיסור כיון שהוא אסור בהספד ובתענית, שהרי עיקר איסור התספורת אינו מן הדין אלא ממנהג, ואתי מנהג ומבטל מנהג בטעמא כלדהו. וכ"ש בזמן מגפה שהוא אונס לכולם, שיש להקל. אבל בגילוח הזקן אין להקל, כיון שכל אחד מגלה לעצמו לפני הפסח ולא צריך ללכת לספר בשביל זה. וע"ע מה שארכתי בזה בספרי שו"ת ברכת אוריאל (חלק א סימן מ).

בכבוד רב,

אוריאל חוברת

**האם מותר לשמוע שירים באסרו חג הפסח והאם מותר לשמוע שירים בימי העיר
מר השנה, כשכולם בבתי ואף יש רבים הנמצאים בבידוד או בדיכאון וכדומה?**

**מאת הגאון רבי איתמר הלוי מחפוד שליט"א
אב"ד חוקת משפט אשדוד וראש כולל תפילה למשה**

כבר השבתי בזה שודאי שמשרא שרי לשמוע מוזיקה השנה בכל ימי הספירה, כי ידוע על הקשר בין בריאות הגוף לבריאות הנפש, ומרה השחורה או חצי דיכאון או לחץ, בתקופת מגיפה היא מסוכנת, כי המערכת החיסונית מושפעת ישירות ממצב רוח לחוץ וכל שכן מדוכדך, ושמיעת מוזיקה בזמן כזה זה ריפוי ולא כדי לשמוח בעצם, וודאי שלכל אדם הוא היתר גמור בלא צל של ספק, וכל שכן הנמצאים בבידוד או ח"ו חולים במחלה שהוא ממש עניין של פיקוח נפש.

וכל שכן שירים שקטים שאינם מביאים לידי ריקוד, שזה בודאי שפיר דמי, וכמו שציידנו בזה כמה פעמים. וכל מנהג שנהגו ישראל הוא בימים כתקנם, כשהנפש בריאה והעצבים אינם שבריריים ורופפים רח"ל, ושמיעת מוזיקה במצב שלנו הוא רפואת נפש ואיזון למצב של שפיות ונורמליות למי שמבין קצת בנפש האדם, גם אם נראה כלפי חוץ כרגיל אבל בתת המודע זה עניין של ריפוי. וכל המחמיר בזה אינו אלא מן המתמיהים.

דבר המאורות

מאת ראש המוסדות הרב יהורם יפת שליט"א



פתגמי אורייתא

ציצים ופרחים במשנת רבותינו זיע"א

אַחְרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהָרָן (ט"ז, א').

טעמים ופרפראות רבות ניתנו על פטירתם של נדב ואביהוא, הגאון רבינו חיים סינאוני זצ"ל הביא את הטעמים, כאשר כולם רמוזים בפסוק הראשון בפרשתנו, כי הנה נדב ואביהוא נגזר עליהם מיתה במעמד הר סיני, לפי שזנו עיניהם מהשכינה, והמתין להם הקב"ה עד יום השמיני למילואים. ורבותינו ז"ל אמרו שהיו בהם ששה דברים שגרמו בהם מיתה לעצמם, וסימנך: "א"ש זר"ה": א' - אש זרה, אשה לא היה להם. ש' - שתוי יין היו. ז' - זרע ובנים לא היו להם. ר' - רחיצת ידים ורגלים לא היה בהם. ה' - הורו הוראה לפני רבן. ועוד אמרו רבותינו ז"ל, שנענשו לפי שביקשו שררה ורבנות, שהיה אומר נדב לאביהוא, מתי ימותו ב' זקנים הללו, ואני ואתה ננהיג את הדור.

נמצא אם כן, ששמונה דברים גרמו להם מיתה, וכולן נרמזו בפסוק: "אחרי מות שני בני אהרן": שהוא נוטריקון: אשה חסרו, רבנות יבקשו, מיהרו והורו תורה, שתוי יין נכנסו, בשכינה נהנו יותר, אש הדייט רצו ונכנסו. כמו כן, עוד טעמים נרמזו בזה באותם ראשי תיבות: אף חסרו רחיצת ידים ורגלים, מתו תיכף, שניהם נענשו יען בנים נחסרו, יצאה אש הקדושה שרפה נשמתם, והיינו: "בקרבתם לפני ה' ימותו". (מקום מקדש)

בְּזֹאת יבֵא אֶהָרָן אֶל הַקֹּדֶשׁ (ט"ז, ג').

רמזים נפלאים למעלת התלמיד חכם העוסק בתורה יומם ולילה, כתב הגאון רבינו שלמה בדיחי זצ"ל, "בזאת" - זו התורה, שנאמר: "וזאת התורה" (לעיל ז', ל"ז). "יבוא אהרן" - הוא התלמיד חכם, שע"י שעסק בתורה נעשה ארון ונרתק לתורה (דרופתקי דאורייתא, סנהדרין צ"ט ע"ב), וזהו "אהרן" גימטריא ריא ארון (עם הכולל). "אל הקודש" - שצריך התלמיד חכם להנהיג את עצמו בקדושה ובמעלה יתירה, וכמו כן צריכים בני דורו ג"כ לנהוג בו קדושה וכבוד כמו כהן, לפתוח ראשון ולברך ראשון, וכמו שכבר השווה הפסוק מעלת החכם למעלת הכהן, שנאמר: "כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיה" (מלאכי ב', ז'). ומושיבין אותו בראש, כמו שאמרו חז"ל שממזר תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם הארץ (הוריות י"ג, א').

"בפר בן בקר" - תרגם אונקלוס: "בתור בר תורי", והנה גם תיבות אלו מרמזות לעניין התורה, שכן "בתור" - גימטריא תורה עם האותיות. וכן "תורי" גימטריא התורה. ואמר: "בר תורי" לשון בן, לרמז שעסק בתורה שבכתב ובתורה שבעל פה, והתורה שבעל פה נחשבת לבת לתורה שבכתב. "לחטאת" - שבעבורו ובזכות שעסק בתורה, מתכפרים חטאותיהם ועוונותיהם של ישראל. "ואיל" - לשון חוזה, כמו "אֵילֹת" (תהלים כ"ב, כ'), ללמדך שעליו להתחזק בעסק התורה, ועל העם להחזיק בידיו כדי שיוכל ללמוד, וכמו שנאמר: "עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר" (משלי ג', י"ח). "לעולה" - שאותה תורה שלמד, היא עולה לפני הקב"ה ומעלה ומרוממת אותו בעולם הזה ובעולם הבא. (עולת שלמה)

קְדוּשִׁים תְּהִיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם (י"ט, ב')

הגאון רבינו חיים כסאר זצ"ל ביאר, כי בכדי להגיע לדרגות הקדושה, על האדם לפרוש אף מהדברים המותרים לו, כריבוי המאכלים וריבוי הדיבורים, ואז יתקדש גופו ויטהר שכלו לעבודת ה'. וכמו שאמרו במדרש, למה נסמכה פרשת עריות לפרשת "קדושים תהיו", ללמדך, שכל מקום שאתה מוצא גדר ערוה, אתה מוצא קדושה, ע"כ. באו ללמדנו, שכל מי שגודר עצמו אף מדבר המותר, נקרא קדוש. כגון הא דגזרו על שניות לעריות, וכן הגודר עצמו מן מאכלים המשקצים את הגוף, אף שהן מותרין, הפרש מהן נקרא קדוש. וכ"ש שצריך לגדור עצמו מהרהורי עבירה, הפוגמין יותר את הנפש ומטמטמים את שכלו. וכן צריך שיגדור עצמו מריבוי דברים שאין בהם צורך, אף שאין בהן משום לשון הרע.

הכלל העולה: צריך האדם לגדור עצמו מכל דבר תיעוב לגוף ולנפש, בכדי לקדש גופו ושכלו לעבודת השם ברוך הוא, להיות לה לקדושה מקום מוכן לחלו עליו, וכמו שדרשו: "כי קדוש אני", כשם שאני קדוש אף אתם תהיו קדושים, שנאמר: "ואמרת אליהם קדושים תהיו". (קץ המובח)

וְלֹא תִשְׁקְרוּ (י"ט, י"א).

הגאון רבינו נתנאל אלפיומי זצ"ל, מקדמוני מחכמי תימן, מבאר בספרו גן השכלים כי אין לשקר מקום בבריא, וזה לשונו: "הנה נתברר אחי שאין לרע יסוד בבריא, ולא לשקר. וכבר אמרו החכמים ז"ל בזה: מצונו שהכל ברא הקב"ה בעולמו, חוץ ממדת שוא שבני אדם בודים אותה מלבם, ומן השקר נולדים רובי הרעות והמרדמים, ויתפשטו ממנו מיני השחיתות, והוא עיקר ריבויים ויסודם. וכבר ידעת מה שהוכיח בו ה' את השקרנים כשהמשיכו בשקריהם, עד שכפרו בו ואמר: כחשו בה' ויאמרו לא הוא ולא תבוא עלינו רעה וכו'. ואמר: לְמַדּוֹ לְשׁוֹנֵם דְּבַר שְׁקֵר הָעוֹה נְלֹאוּ, והביא חרב בגללו, שנאמר: לשווא הכיית את בניהם מוסר לא לקחו. וגינה נביאי השקר בכמה מקומות. והיה השקר גם כן סיבה מכלל סיבות חרבן המקדש, שנאמר: שוטטו בחוצות ירושלים", עד כאן לשונו. (גן השכלים)

בסייעתא דשמיא גדולה ועצומה, בימים אלו אנו מסכמים ימים עמוסים וגדושים בעשייה רוחנית גדולה ומיוחדת אף בימים כה טרופים, ימים בהם מגיפת הקורונה משתוללת ל"ע בחוצות קריה וכיון שניתנה רשות למשחית לחבל וכו' ח"ו, אף על פי כן חילצנו מותנינו ואנו ממשיכים בפעילות הברוכה, בפרט קודם חג הפסח - כאשר בכל שנה הוא חג שמ' טבע הדברים לוגיסטיקה רבה עומדת מסביב לו, בפרט לאנשי ושליוחי הציבור, ועל אחת כמה וכמה בשנה זו, כאשר שאלות רבות ומשונות וספיקות רבים עלו ובאו.

ואכן, גם בימים אלו, זכינו להביא למאות רבות דבר ה' זו הלכה באמי צעים שונים ומגוונים, אם זה באמצעות קו ההלכה העולמי לקהילות תימן אשר פעל במתכונת מורחבת ומוגברת בימי ערב חג הפסח על ידי עשרות רבות של רבנים ומורי הוראה מובהקים מקהילותינו, אשר פשטו את הספיקות ושאלות רבות באו על פתונם הודות לעמלם של הרבנים שליט"א. וכאן הוא המקום להודות לכל הרבנים החשובים, יושבי על מדין די בכל אתר ואתר, אשר הקצו מזמנם היקר והעמוס זמן זמנים טובא, על מנת להורות הלכה למעשה כפי מנהג ק"ק תימן. יזכו להרבות תורה כהנה וכהנה וחפץ ה' בידם יצלח.

כמו כן, בימים אלו זכינו לקיים מכירת חמץ כהלכתו וכתיווננו, אף כאשר לא היה ניתן להגיע כבכל שנה אל הרבנים המקומיים כהוראת הרב נים ומשרד הבריאות, וזאת באמצעות טפסים מקוונים וטלפונים ועוד - כהוראת הרבנים שליט"א. וכן מצאנו - בהדרכת רבני בית ההוראה שליט"א - פתרון הולם למצוקות התקופה בצל הקורונה, כטבילת כלים ללא צורך להגיע אל המקוואות ועוד כהנה וכהנה.

ברכה מיוחדת זכינו להביא אל קהל תופשי התורה ועמליה, שוחרי ההלכה המסורת והמנהג, קובץ שפתי מלך חלק ו' - בענייני חג הפסח בצל הקורונה, כאשר על פני כשלוש מאות עמודים מלאי תוכן עשיר ומרתק משולחנם של רבותינו רבני בית ההוראה שליט"א, הובא הליכות והלכות הנוגעות למעשה בענייני השעה. בקובץ זה הובא לראשונה, קונטרס 'חס ושלום' מאת מרן הגאון הגדול רבי שלמה קורח זצ"ל רב העיר בני ברק וזקן רבני תימן, אשר נדפס לראשונה מעל גבי קובץ זה, ורואה אור עולם מעצם כתי"ק ע"י בני היקר הרב משה שליט"א, אשר זכה ליצוק מים על ידו שנים רבות.

לא אוכל שלא לציין את המיזם המיוחד אשר הוקם לאחר עמל ויגיי עה רבה, קו ההצלה מנגיף הקורונה - קו תוכן מיוחד ומשוכלל אשר בו הוקמה מערכת מיוחדת של אמירת פיוטם הקטורת ברוב עם, עם סדר התפילה המיוחד לימים אלו אשר תיקן ויסד רבינו מהר"ץ צצוק"ל, וכן אמירת פרקי תהלים ע"י המאזינים, שלוחה מיוחדת של עשרות ומאות שיחות ודרשות ממיטב הרבנים והמרצים, השקפת עולם בענייני הקר רונה ועוד.

בימים אלו עם כניסתנו לימי ספירת העומר כהכנה לחג מתן תורה בד בבד עם תחילת זמן קיץ הבע"ט, אנו ממשיכים ביתר שאת וביתר עוז להרים קרן התורה כפי הכוח והיכולת אשר יתן לנו נותן התורה ברוב רחמיו וחסדיו. בין היתר אנו שוקדים על פתיחת הזמן בהיכל התורה והחסד בעיר נס-ציונה - כולל האברכים - אשר יפתחו את הזמן כהוראת משרד הבריאות מביתם בלימוד והכנה ללימוד הלכות נדה בעיון. כן אנו שמחים לבשר, על פתיחת שלוחה מיוחדת בקו המאורות - הקו העולמי ליהדות תימן, של דרשות ושיעורים מפי מיטב הרבנים והמרצים מק"ק תימן בענייני ספירת העומר וחג השבועות, לצד שלוחת תפילות וקריאות התורה השייכות לימי ספירת העומר וחג השבועות לפי מנהג תימן.

אנו תפילה שחפץ ה' בידינו יצלח, ונזכה להגדיל תורה ולהאדירה, וב' מהרה נזכה לגאולת עולמים בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן כן יהי רצון.

גם אתם יכולים להיות שותפים ביכוי הרבים!

ותהיו שותפים בהפצת עלון השבת של יהדות תימן בתרומה של כ-100 ש"ח - הינך שותף בהפצת העלון בארץ ובתפוצות

לקבלת העלון במייל, לפרטים תרומות ויצירת קשר: sm088302222@gmail.com | 052-7199650

הודעה חשובה!

המעוניינים להקדיש את הגליון לעילוי נשמת, רפואה שלימה, הצלחה וכו', וכן המעוניינים לסייע בהפצת הגליון באיזור מגוריהם, יפנו למערכת הגליון.

גליון השבת מוקדש - לעילוי נשמת

מורי חמי הגאון רבי ציון ב"ר חיים זצ"ל וחמותי מרת מזל סעדה ב"ר דוד ע"ה לבית משפחת חוכיימה

קובץ שפתי מלך גיליון ו

ברגשי גיל ועוז הנגו שמחים לכשר כי הופיע ויצא לאור עולם קובץ שפתי מלך גיליון ו' - פסח ה'תש"פ, מאסף תורני במשנת רבני בית ההוראה 'המאורות' שליט"א. הקרי ופסקי הלכה בענייני חג הפסח בצל נגיף הקורונה בהלכה ואגדה

שער מיוחד בתוך קובץ זה - הוא קונטרס 'חס ושלום' מאת מרן הגאון רבי שלמה קורח זצוק"ל, טובנה והשקפת עולם בצל מאורעות התקופה - נדפס לראשונה בקובץ זה מכת"ק.

בין הנושאים המדוברים בקובץ בהרחבה ובכירור נפלא ניתן למצוא את הנושאים דלהלן: שאלות נפוצות בענייני השנה בצל מגיפת הקורונה, בידורי הלכה בדיני ממונות הבאים מהמות מגיפת הקורונה, הנחיות הלכתיות בעקבות מגיפת הקורונה. וכן בנושאי חג הפסח ולאחריו, הכשרת המטבח והכלים לפסח הלכה למעשה, דינים והתנהגות לעריכת ליל הסדר בצל הקורונה, מכירת המין כהל' כתר. ועוד שלל מאמרים ומדורים. בשלהי הקובץ ניתן למצוא סיי

קור מיוחד על הנעשה והנשמע במערכת 'המאורות' המרכז הרוחני לקהילות קודש תימן - תשרי ה'תש"פ - ניסן ה'תש"פ.

לאור המצב בצל הקורד נה, הודפסו כמות מצומצמת מהקובץ, ולתועלת הרבים יהיה ניתן להשיג את הקר כץ חינם!!! וכן את הקבצים הקודמים - ע"י שליחת בקשה לכתובת - sm088302222@gmail.com



יחינו מיומיים

יומיים ברצף של לימוד תורה והתעלות רוחנית

יום שלישי ד' אייר תש"פ 28.4.2020
בין השעות 10:00-20:00

יום לימוד משנה לע"ג חללי מערכות ישראל

תיעוד נדיר מפי מרן הגאון רבי עזריה בסיס זצוק"ל בלימוד ששה סדרי משנה

יום רביעי ה' באייר תש"פ 29.4.2020
בין השעות 10:00-20:00

יום שכולו תורה להצלחת ודפואת עם ישראל

שיעורי תורה ברצף מפי גדולי הרבנים ובכירי המרצים בארץ* בהלכה ובאגדה

ובראשם מרן הגאון רבי עזריה בסיס זצוק"ל בנו וממשיך דרכו הרה"ג יחיאל בסיס שליט"א

- הרה"ג אבישלום שמן שליט"א
- הרה"ג שלמה לוינשטיין שליט"א
- הרה"ג חיים זאיד שליט"א
- הרה"ג מנחם שטיין שליט"א
- הרה"ג ברוך רוזנבלום שליט"א
- הרה"ג יהודה יוספי שליט"א

ימי הלימוד יועברו בשידור מיוחד באתר 'מוסדות אבי העזרי' hbs.org.il ובשידור טלפוני

בקו המאורות - הקו העולמי ליהדות תימן בטל': *8416 / 03-30-88-88-5 שלוחה 7

*רשימה חלקית, סדר השיעורים ייקבע לפי שיקולי עריכה, ויפורסמו באתר המוסדות.